והלך והביא לו בשלשה חלוק ובשלשה טלית שניהם מעלו ר' יהודה אומר בעה"ב לא מעל שהוא אומר לו חלוק גדול הייתי מבקש והבאת לי קטן ורע: **גמ'** *שמעת מינה מאן דאמר לשלוחיה זיל זבן לי כורא דארעא ואזל וזבן ליה ליתכא קני לוקח *אמרי *הבא היכי דמי כגון דאייתי ליה שוה ו' בשלש (ה) איכא סיפא ר' יהודה אומר בעה"ב לא מעל שהוא יכול לומר לו חלוק גדול הייתי מבקש והבאת לי חלוק קטן ורע ט) דא"ל אי יהבת דינר כוליה איתית לי שוה ב' דינרין ה"נ מסתברא דקתני ג) (סיפא) *מודה ר' יהודה בקטנית ששניהם מעלו שהקטנית ג) בפרוטה וקטנית בדינר ז) ה"ד אי באתרא דזבני בשומא נבי קטנית נמי *דיהב סלע מזלי ליה טפי אמר רב פפא בדובתא דמזבני בבני ה) כני כנא בנא בפרוטה דהתם פסיק מילתיידו: **מתני'** *המפקיד מעות אצל שולחני אם צרורין לא ישתמש בהן לפיכך אם הוציא מעל אם מותרין ישתמש בהן לפיכך אם הוציא לא מעל *אצל בעה"ב בין כך ובין כך לא ישתמש בהן לפיכך אם הוציא (ג) מעל *החנווני כבעה"ב דברי ר"מ ר' יהודה אומר כשלחני נפלה פרוטה של הקדש בתוך כיסו או שאמר פרוטה בכיס זה הקדש כיון שהוציא את הראשונה מעל דברי ר"ע וחכמים אומרים *עד שיוציא את כל הכיס ומודה ר"ע לחכמים *באומר פרוטה מן כיס זה הקדש שהוא מוציא והולך עד שיוציא את כל הכיס: **גמ'** כי אתא רב דימי אמר רמי ליה ר"ל לר' יוחנן מ"ש רישא ומ"ש סיפא אמר ליה סיפא באומר לא יפטור כיס זה מן ההקדש כי אתא רבין אמר כיסין אשוורים רמא ליה דתנן *האומר אחד משווריי הקדש היו לו שנים הגדול שבהן הקדש א"ל סיפא באומר לא יפטור כיס זה מן ההקדש רב

יד א מיי' פ"ח מהלכות מלוה ושלוה הלכה ד טור"ע ח"מ סי' קכד סעיף ט וגלה קמא: גי' ל"ק כיון דמעילה בהאלה ושיטי רשות הוא דסי' דמעילה ושיטי רשות הוא רשות ע"י בר דעת לכך כו'

טו ב מיי' פ"ו מהלכות מעילה הלכה י:

טז ג מיי' שם הלכה ט:

יז ד ה מיי' שם הל' ו:

יח ו מיי' פט"ו מהלכות מעילה הלכה ח:

שם הלעיס בכלים כו' ל"ק

דינר כוליה פירוש כו' ל"ק

והיתה לי בני קטנית נמי לא לא שני ליה כו' מזלי נגיה עפי' פס"ד ותמ"ל ד"ה לא בתחלה דזבני בשומא נרסינן בכתובות פ' אלמנה כו' ל"ק

הגהות הב"ח

(א) גמ' שוה ו' כלים ת"ה לומא סיפא: (ב) שם במשנה לפיכך אם כוליה כעבה"ב מעל פתחוני כעבה"ב ובכרי ר' מאיר: (ג) רש"י ד"ה לומא סיפא וכו' כגון לו ומאני מ"ל פפא בתחלה דמזבני כמי כמי פירוש מדה מדה כלומר לא בשומא כמו שהיא סבור אלא מעט מעט דפסיקא מילתא לא מזלי מוכר נביה לוקח: (ד) ר"ה דקתני ומוקם וכו' דינר וכו' שוה ליה עפי' פס"ד ותמ"ל מה מתני' עפי' פסיק מבינה: (ה) רוש"ר ד"ה(בע"ה) נתנו כו' ויל"ל כיון דבלוחות דמעילה וכו' וכבה כוי שיטי רשות ע"י שליחות שליח בר דעת כמו ע"י שליחות בר דעת לכן מתחבר ליה לדמוי: [ובפי' פיסק הוס' פוסק יח. ד"ה מצר והלוקן] שמעלה בזוזא ל"ק

דלתחרוטה ל"ק

כיס זה ל"ק

לא משמע כסי כו' ל"ק

שיטה מקובצת

א) ורע מאי רע בדרים דא"ל: ב) תיבת סיפא נמחק: ג) שהקבצת: ס"א בסלע היא קבנית בפרוטה ס"מ: ד) בדינר ס"א ומי לא שני נבי קבנית נמי דיהיב סלע שיא מפי אמר רב פפא

בארתא דמזבני בבני דהתם פסיק מילתייהו: ה) בכני כנא בנא תיבת כני נמחק: ו) נמחק: ז) ב' דינרין בדינר הלכך לא עבדית שליחותא ולא יהבת דינר כוליה כדבעיא מינך מ"ה בעה"ב לא מעל הש"ד ומה"ד הנ' מסתברא דסתניתתן כגון דאייתי ליה שוה דינר בנ' ומעמא דר"י דמסרין פתיבת דינר עד תיבת דקתני נמחק: ח) מעלו שהקבצת בפרוטה היא קבנית בסלע כלומר שאין יכול לומר לו כי הבאת לי קמן ורע שכך דוא טוב אותו הקבנית שקנתה בפרוטה כאותו שקנה בסלע הלכך שניהם מעלו ש"מ הש"ד: ט) ורש שומה וקמן דמעילה: י) כיון דשליחות דמעילה: יא) והבא נמי הוי: יב) שליחות חש"ו כן וכמו כן ע"י דבר דעת: יג) עבירה הש"ד ומה"ד: כאן דאמר לשלוחיה זיל זבן לי טורא חבין ליה ליתכא קנה לוקח מדאמר בתתני' בעה"ב מעל בעה"ב ואולי יתיקר וקנה ויל ובין טורא חובין ליה לתך מאי מי אסרינן ליה מבא עכרי ליה שהרי לעולם יכול למכור ואולי יתיקר וקנה לוקח אי דלמא מצי אל לא נידמי לי דלישקי שמרות עלי ואע"ג דהבא לימא דאשתי שמרא מיהו אי בעא לימא מעבירי על דברי הוי הבא לא עשה שליחות הש"ד: יד) בשלש סלעים: טו) מרוויח ס"א משתכר בסלעים ממה שאני משתכר עתה: טז) עתה: **הנ'** מסתברא דרע רע בדרים קאמר וכדאמר דאייתי ליה שוה שש בשלש: **כורה** ר' יהודה ואי ס"ד חלוק רע מפש שאין שוה אלא שלש וכלומיה נבי קבנית דאמר ליה הבא לי בסלע פולין והביא לו בחצי סלע פולין ובחצי סלע פסין אחר אמאי מעל בעה"ב לימא ליה בסלע פולין איצטריך אלא ש"מ דליכא הרעומת לבעה"ב על השליח אלא כמאי דלא אייתי ליה פסי: **אילימא** בתתא דמזבני בשומא כו' אמר רב פפא בדוכתא דמזבני בבני פ' מדה בדוכתא דמזבני בשומא דפסיקא מילתייהו ולא מחלי אל"ת ס"ם קשיא דמאי תריץ לפי מה שפי' דמסקא משום דוות דכפילא ודאי הבא נבי קבנית מיירי דאייתי ליה שוה שני סלעים בסלע כי היכי דאייתי ליה שוה שש בשלש ואעפ"כ אמר רבי אע"ג דמזבני כמי כמי ס"ם נכנס הסוכר בטעות ליתן שני כנים שרם שני פתחות בפרומה וא"כ לימא בעל הבית לשליח אי יהבת ליה בסלע אייתת לי שוה שני סלעים כדקאמר בדישא לכן ל"ל בכתובות ונראה לפי דברי שאינו מחסיב בתר זה הדבר משום דאי יהבת ליה בסלע אייתי ליה שוה כפלים משום

כתובות נט

ג"ז שם פ"ם

חזקן ל"ק ל"ל הכ"ש בגון כו' וכ"ש בכתובות ל"ק

גליון הש"ם

תוס' ד"ה פרוטה וכו' ותל"ג דספיקא הוא · מי' סוטה דף יח ע"א תוס' ד"ה מצר:

ביכה דיסיב ליה סלע כו' ל"ק

כ"מ מג. [ע"ם ומי' תוס' דכתה ד"ה בפסיקו]

רש"ם מ"ז ונ"ל ל"ל ס"ע מסתבר' דמשום דתל"ל כו'

רבינו גרשום

והביא בנ' דינרי כסף שוה חצי דינר זהב הביא לו חלוק: ובאת לי קמן ורע · ולא עשית שליחותי כלל: ש"ם מאן דאמר ליה לשלוחיה זיל זבן בית טורא לי · שפעת מינה מבעיא לן בסמ"ק בתובות מאן דאמר לשלוחיה זיל זבן בית טורא חובן ליה ליתכא מי קני לוקח אי לא קני הואיל וזבין ליה פתחת ש"ם מסתני' דקתני והביא לו בשלש חלוק שניהם מעלו אפי' בעה"ב נמי אע"ג דצוהו להביא לו חלוק קטן גדול ברינר זהב ש"ם דקנה בעה"ב דוכן ליה זמנית סמת שאבר לו ולהבי מעל נמי בעה"ב: אמרי · כגון דאייתי ליה שוה דינר בשלש: אמר · מהא ליכא למשמע מינה דהבא ס"ם מעל נמי בעה"ב כגון דאייתי ליה שליח חלוק שוה דינר זהב שקבאל בנ' דינרי כסף הואיל והוא שוי דינר זהב נעשה שליחותו ומעל בעה"ב: אי הכי הוא · כדתתרצת: אימא סיפא · ר' יהודה אומר בעה"ב לא מעל שיכל לומר הבאת לי חלוק קמן ורע ואם איתא דאייתי ליה שוה דינר

דאמרי ליה שוה דינר

כתובות נט

חזקן ל"ק ל"ל הכ"ש בגון כו' וכ"ש בכתובות ל"ק

כ"מ מג. [ע"ם ומי' תוס' דכתה ד"ה בפסיקו]

ביכה דיסיב ליה סלע כו' ל"ק

דינר כוליה פירוש כו' ל"ק

והיתה לי בני קטנית נמי לא לא שני ליה כו' מזלי נגיה עפי' פס"ד ותמ"ל ד"ה לא בתחלה דזבני בשומא נרסינן בכתובות פ' אלמנה כו' ל"ק

הגהות הב"ח

(ה) גמ' שוה ו' כלים ת"ה לומא סיפא: (ב) שם במשנה לפיכך אם כוליה כעבה"ב מעל פתחוני כעבה"ב ובכרי ר' מאיר: (ג) רש"ר ד"ה לומא סיפא וכו' כגון לו ומאני מ"ל פפא בתחלה דמזבני כמי כמי פירוש מדה מדה כלומר לא בשומא כמו שהיא סבור אלא מעט מעט דפסיקא מילתא לא מזלי מוכר נביה לוקח: (ד) ר"ה דקתני ומוקם וכו' דינר וכו' שוה ליה עפי' פס"ד ותמ"ל מה מתני' עפי' פסיק מבינה: (ה) רוש"ר ד"ה(בע"ה) נתנו כו' ויל"ל כיון דבלוחות דמעילה וכו' וכבה כוי שיטי רשות ע"י שליחות שליח בר דעת כמו ע"י שליחות בר דעת לכן מתחבר ליה לדמוי: [ובפי' פיסק הוס' פוסק יח. ד"ה מצר והלוקן] שמעלה בזוזא ל"ק

דלתחרוטה ל"ק

כיס זה ל"ק

לא משמע כסי כו' ל"ק

שיטה מקובצת

א) ורע מאי רע בדרים דא"ל: ב) תיבת סיפא נמחק: ג) שהקבצת: ס"א בסלע היא קבנית בפרוטה ס"מ: ד) בדינר ס"א ומי לא שני נבי קבנית נמי דיהיב סלע שיא מפי אמר רב פפא

בארתא דמזבני בבני דהתם פסיק מילתייהו: ה) בכני כנא בנא תיבת כני נמחק: ו) נמחק: ז) ב' דינרין בדינר הלכך לא עבדית שליחותא ולא יהבת דינר כוליה כדבעיא מינך מ"ה בעה"ב לא מעל הש"ד ומה"ד הנ' מסתברא דסתניתתן כגון דאייתי ליה שוה דינר בנ' ומעמא דר"י דמסרין פתיבת דינר עד תיבת דקתני נמחק: ח) מעלו שהקבצת בפרוטה היא קבנית בסלע כלומר שאין יכול לומר לו כי הבאת לי קמן ורע שכך דוא טוב אותו הקבנית שקנתה בפרוטה כאותו שקנה בסלע הלכך שניהם מעלו ש"מ הש"ד: ט) ורש שומה וקמן דמעילה: י) כיון דשליחות דמעילה: יא) והבא נמי הוי: יב) שליחות חש"ו כן וכמו כן ע"י דבר דעת: יג) עבירה הש"ד ומה"ד: כאן דאמר לשלוחיה זיל זבן לי טורא חבין ליה ליתכא קנה לוקח מדאמר בתתני' בעה"ב מעל בעה"ב ואולי יתיקר וקנה ויל ובין טורא חובן ליה לתך מאי מי אסרינן ליה מבא עכרי ליה שהרי לעולם יכול למכור ואולי יתיקר וקנה לוקח אי דלמא מצי אל לא נידמי לי דלישקי שמרות עלי ואע"ג דהבא: דפסיקא מילתייהו מיהו אי בעא לימא מעבירי על דברי הוי הבא לא עשה שליחות הש"ד: יד) בשלש סלעים: טו) מרוויח ס"א משתכר בסלעים ממה שאני משתכר עתה: טז) עתה: **הנ'** מסתברא דרע רע בדרים קאמר וכדאמר דאייתי ליה שוה שש בשלש: **כורה** ר' יהודה ואי ס"ד חלוק רע מפש שאין שוה אלא שלש וכלומיה נבי קבנית דאמר ליה הבא לי בסלע פולין והביא לו בחצי סלע פולין ובחצי סלע פסין אחר אמאי מעל בעה"ב לימא ליה בסלע פולין איצטריך אלא ש"מ דליכא הרעומת לבעה"ב על השליח אלא כמאי דלא אייתי ליה פסי: **אילימא** בתתא דמזבני בשומא כו' אמר רב פפא בדוכתא דמזבני בבני פ' מדה בדוכתא דמזבני בשומא דפסיקא מילתייהו ולא מחלי אל"ת ס"ם קשיא דמאי תריץ לפי מה שפי' דמסקא משום דוות דכפילא ודאי הבא נבי קבנית מיירי דאייתי ליה שוה שני סלעים בסלע כי היכי דאייתי ליה שוה שש בשלש ואעפ"כ אמר רבי אע"ג דמזבני כמי כמי ס"ם נכנס הסוכר בטעות ליתן שני כנים שרם שני פתחות בפרומה וא"כ לימא בעל הבית לשליח אי יהבת ליה בסלע אייתת לי שוה שני סלעים כדקאמר בדישא לכן ל"ל בכתובות ונראה לפי דברי שאינו מחסיב בתר זה הדבר משום דאי יהבת ליה בסלע אייתי ליה שוה כפלים משום

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com